

nas suverænitæt. Kina ønsker gennem konsultationer og forhandlinger, det står der i artikel 7, at opnå en fredelig genforening.

Forhandlingerne skal gennemføres på lige fod mellem Kina og Taiwan – på lige fod. Accept af etkinaprintippet er dog oplagt en forudsætning for start af forhandlingerne mellem Kina og Taiwan. Det har det jo altid været.

Det vurderes, at Kina efter en genforening med Taiwan med den nye lov tilbyder Taiwan en samfundsmodel, som går videre end »et land, to systemer«, som kendes fra Hongkong. Fra kinesisk side har man understreget, at alle emner i forholdet mellem Kina og Taiwan vil være åbne for forhandling efter den genforening, altså at intet vil være givet på forhånd.

Kl. 15.20

I sidste ende fastslår loven, som er udgangspunkt for beslutningsforslagsstillerne, dog også, at hvis Taiwan tager skridt til selvstændighed, forbeholder Kina sig retten til at bruge ikkefredelige midler, som først må bruges, når alle fredelige midler er udtømt.

De fredelige midler er baseret på en tilnærmelsespolitik over strædet, som begge regeringer allerede i dag forfølger, og som er præciseret i lovens artikel 6 og omfatter, at Kina bestræber sig på at øge personlige forbindelser mellem de to befolkninger, arbejder for direkte kommunikationsforbindelser og øget økonomisk samkvem, øger samarbejdet inden for uddannelse, forskning, kultur, sundhed og sport, øger samarbejdet inden for kriminalitetsbekæmpelse samt bistår ved andet, der kan bidrage til fred og samarbejde.

Der er ikke noget egentlig nyt i denne lov. Den politiserer kinesisk politik, som den har været i flere år. Derfor har de internationale reaktioner fra EU, USA og Japan også været afdæmpede. EU har udtrykt bekymring over Kinas annoncerede mulighed for brug af ikkefredelige midler, ikke mindst i lyset af den seneste tids positive udvikling i forholdet mellem Kina og Taiwan.

Hverken USA eller EU lægger op til, at loven skal ændre politikken over for Kina, der fortsat er baseret på etkinapolitikken og til ikke støtte til taiwansk uafhængighed, samtidig med at kontakter med Taiwan opretholdes og udvides, samt at parterne stærkt frarådes at foretage provokerende og krigeriske handlinger.

Den senere tids kontakter mellem Kina og oppositionen på Taiwan synes at indikere, at der på begge sider af Taiwanstrædet nu er vilje til at

finde konkrete løsninger på konkrete problemstillinger. Oppositionslederen, formanden for Guomindang, Lien Chan, aflagde besøg i Kina fra den 26. april til den 3. maj. Hans besøg følges af endnu et besøg af en taiwansk oppositionspolitiker, lederen af People First-partiet James Soong, i næste uge.

Der er således ikke tale om, at regeringerne ikke taler sammen, men det er alligevel værd at hæfte sig ved, at de gamle arvefjender kommunistpartiet og Guomindang i den fælles pressemeddelelse udtrykker ønske om en fredelig forhandlingsløsning på Taiwanspørgsmålet. Samtidig lægges der op til en udbygning af de økonomiske relationer på tværs af Taiwanstrædet gennem konkrete samarbejdsprojekter vedrørende transport, handel, fiskeri og landbrug.

Det vil nu blive interessant at følge, om Kina også kan komme overens med Taiwans præsident, Chen Shui-bian, om at skabe konkrete løsninger på konkrete problemer, uden at processen standser på grund af diskussionen om principper og modaliteter for en eventuel genforening.

I første omgang har Chen Shui-bian sendt et positivt signal ved at udstede en invitation til Kinas præsident, Hu Jintao, til at aflægge besøg på Taiwan. En forbindelse mellem regeringerne er altså igen optaget. Invitationen har imidlertid igangsat en diskussion af vilkårene for det eventuelle besøg, herunder accept af den såkaldte 1992-konsensus af etkinaprintippet, som viser, at vejen til en varig løsning er lang og vanskelig.

Som del af en engageret omverden vil Danmark arbejde for at fastholde begge parter på en konstruktiv og fredelig løsning. I Det Europæiske Råds møde i december 2004 opfordrede Det Europæiske Råd det luxembourgske formandskab til at afslutte det allerede langt fremskredne arbejde, så der kunne træffes en beslutning. Som sagen står i dag, er det ikke til at vide med sikkerhed, hvornår sagen vil blive afsluttet.

Hovedparten af EU's medlemslande har længe været rede til at hæve våbenembargoen. En gruppe lande, herunder Danmark, har arbejdet for en stykelse af adfærdskodekset for våbeneksport, hermed en vedtagelse af toolboxen, koordination med EU's allierede og imødekommenhed på menneskerettighedsområdet. Som sagt har vi fået en del, og vi arbejder fortsat for at sikre de bedst mulige resultater på alle felter. Forhandlingerne er jo ikke slut.

Regeringen vil fortsat arbejde i overensstemmelse med folketingsvedtagelse nr. V 82 af 31.